

Družinska mediacija je postopek, ki ga lahko zakonca ali partnerja v težavah prostovoljno uporabita za rešitev spora, vključuje pa enega ali več mediatorjev. Naloga mediatorjev je, da olajšajo komunikacijo ter paru pomagajo obravnavati čustvene in premoženjske vidike prenehanja življenjske skupnosti (razdelitev premoženja, plačevanje preživnine, dodelitev družinskega doma itd.). Njihova naloga je tudi, da par spodbujajo k oblikovanju dogovorov, ki najbolj izpolnjujejo potrebe vseh družinskih članov.

Mediacija je na splošno urejena z zakonodajnim odlokom št. 28 z dne 4. marca 2010, kakor je bil spremenjen, o izvajanju člena 60 zakona št. 69 z dne 18. junija 2009 v zvezi z mediacijo za reševanje sporov v civilnih in gospodarskih zadevah.

Ta zakon določa postopek zunajsodnega reševanja sporov v zvezi s **prenosljivimi pravicami**. V nekaterih izrecno navedenih zadevah je mediacija **pogoj** za dopustnost dokumenta, na podlagi katerega se je začel postopek.

V družinskopravnih zadevah se predhodna mediacija zahteva samo v sporih v zvezi s sporazumi o prenosu družinskega podjetja (tj. pogodbe, s katerimi **lastnik podjetja** celotno svoje **podjetje** ali njegov del prenese na enega ali več potomcev).

V vseh drugih družinskih sporih je mediacija prostovoljna.

Vendar lahko sodišče v postopkih v zvezi z varstvom in vzgojo otrok izrek sodbe odloži, da lahko zakonca s pomočjo strokovnjakov poskušata doseči dogovor z mediacijo, zlasti kar zadeva zaščito nepremoženjske in premoženjske koristi otrok.

Mediacija lahko poteka **pri javnih ali zasebnih organih ali prek teh organov**, ustrezno vpisanih v **register mediacijskih organov**, ki ga vodi ministrstvo za pravosodje.

Seznam mediacijskih organov je na voljo na spletnem naslovu:

<https://mediazione.giustizia.it/ROM/ALBOORGANISMIMEDIAZIONE.ASPX>

Odvetniki, registrirani pri italijanski odvetniški zbornici, so mediatorji po zakonu.

V številnih občinah je mogoče do **storitev družinske mediacije** dostopati prek družinskih svetovalnic, socialnih služb ali lokalnih zdravstvenih zavodov.

Drug postopek – ki se razlikuje od mediacije, vendar je prav tako namenjen zunajsodnemu reševanju sporov – je **podprto pogajanje**. To je urejeno z uredbo-zakonom št. 132 z dne 12. septembra 2014, ki je bila s spremembami preoblikovana z zakonom št. 162 z dne 10. novembra 2014.

Podprto pogajanje je sporazum (tako imenovani „sporazum o pogajanju“), s katerim se stranki dogovorita, da bosta „sodelovali v dobri veri za mirno rešitev spora“. Da je sporazum veljaven, mora biti sestavljen pisno **s pomočjo enega ali več odvetnikov** in se nanašati na prenosljive pravice.

V nasprotju s sporazumi, doseženimi z mediacijo, so sporazumi o podprtem pogajanju **izvršljivi**, kar pomeni, da se lahko vpišejo **sodne hipoteke**.

Podobno kot mediacija je tudi pogajanje lahko obvezno ali prostovoljno.

V družinskopravnih zadevah je podprto pogajanje vedno prostovoljno.

Zakon ureja **podprto pogajanje v zadevah v zvezi s prenehanjem življenjske skupnosti in razvezo zakonske zveze**, pri čemer je namen takega pogajanja sporazumna poravnava ali sprememba predhodno določenih pogojev.

V primeru **parov, ki nimajo mladoletnih otrok** (ali odraslih otrok brez poslovne sposobnosti), se sporazum predloži državnemu tožilcu na pristojnem sodišču, in če ta ugotovi, da ni nepravilnosti, obvesti odvetnika, da ni ovir za poravnavo.

V primeru **parov z mladoletnimi otroki** (ali odraslimi otroki brez poslovne sposobnosti) je treba sporazum v desetih dneh poslati državnemu tožilstvu na pristojnem sodišču, da to preveri, ali bo zagotovljena korist otrok. Če je ocena pozitivna, državni tožilec sporazum odobri. Če ni, ga pošlje predsedniku sodišča, in ta v 30 dneh skliče stranki.

Tako dosežen in odobren sporazum ima **učinke prenehanja življenjske skupnosti ali razveze zakonske zveze in nadomesti določbe o tem** ter spreminja pogoje iz teh določb.

Po začetku veljavnosti zakona št. 76 z dne 20. maja 2016 lahko stranke podprto pogajanje uporabijo tudi ob prenehanju **civilnega partnerstva oseb istega spola**.

Zadnja posodobitev: 24/03/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zaradi izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije države članice posodablajo strani z nacionalno vsebino na tem spletišču. Če spletna stran vključuje vsebino, ki še ne odraža izstopa Združenega kraljestva, je nenamerna in jo bomo ustrezno odpravili.